

శ్రీనివాసరావు

ఇది చదవకుండా మీరు వక్కపేజీలోకి వెళితే, సరిగ్గా 'మహాభారత' టైమ్స్ మీజిల్లో కరెంట్ పోతుంది లేదా 'చిత్రలహరి' టైమ్స్ చుట్టాలచ్చి చుట్టుముట్టేస్తారు... ఆ పైఁ మీ ఇష్టం.

'రైటిల్ వరషు' నిచంగా వుంది. పైపెను చదవకపోతే అదవుతుంది... ఇదవుతుంది... అ. శావనార్థాల! అనుకుంటున్నారు కదూ! కానిం ఎం చేస్తాం భావం...భాష సాహితీ విలువలు అని ఇంకా ఈగినలాడుతున్న మీలాటి వాళ్ళ ఇలాటి పదాలు ఎంచీ బూతుమాట విన్నట్టా!

భాధపడం సహజం. అయితే తెలుగు సాహిత్యం అంత చక్కటి మాట మరొకటి లేదని ఈమధ రుజువుయింది. ఆ పదంలో వున్న 'కిక్' రాకన్నా 'కిక్'గా వ్యాపించి ప్రేక్షకులగుండె కదిపిన కుదపేసి 150 రోజులపాటు క్లాసికై నిలబెట్టింది. చిత్రమేమిటంటే బ్రాన్డోరగ పోస్టేనేగాని మనకి 'వేమన'గారి గొప్పదం తెలుసుకుంటు... పరభాషాదర్శకులు చెప్తేనేగాని పదం విలువ మనకి తెలియలేదు.

మన నినిమా కవులు... నాకవులు... కవులు... కూడా ప్రేమ కథలనగా ముచ్చట... మనసులు... ప్రకృతి... పువ్వుల అందం... మనసు మూగదేకాని బా... చివర... చెవులుండే మనసుకే ఇనివిస్తు... ఆ... కలనరించి... మంచి భావంకే...

భాషకోసం... వెంపర్లాడిపోయి... జీవితాలని ధో... పోసారు గాని 'లేచిపోదామా' అన్న పదంలో ఒంపునీ... సాంపునీ... ఒడువుగా నట్టుకోలేకపోయారు." అని నేనంటే మీలాగే చాలామంది బాధ పడిపోయారు.

ఈ 'లేచిపోదామా' అన్న మాట మీద ఈమధ్య చాలా వాదపవాదాలు జరిగేయి.

"అదేమీ బూతుమాటకాదే... ఎందుకలా బాధపడిపోతున్నారు. ఆ నినిమాలో హీరో పిల్ల యెస్టు ఎలాగ చెప్పబోతున్నాడు కాబట్టి 'స్వేదం' లోకి 'లేచిపోదామా' అనే భావం వచ్చేటట్టాగా

ఇతర దేశములకు, ఇతర భాషలకు
వెందిన చిత్ర రాజములు తెలుగులో
ఎందుకు హిట్టగునో తెలుసా! ఓ
సామర ప్రేక్షకుడా?

యంలో అద్భుతమైన రెస్పాన్స్ వచ్చిందని... ప్రేక్షకులు ఆ డైలాగ్స్ రిపీట్ చేస్తూ... చేతులు నొప్పి కట్టడాకా చప్పట్లు కొట్టారని... ఆ డైలాగులు దర్శకుడి అభిరుచికి అద్దం పట్టాయని కొన్ని ప్రతికలు రాసేయి... వాళ్ళకి నీపాటి తెలివితేటలు లేవంటావా అంచేత నువ్వలా గొంతు చించుకోవడం శుద్ధవేస్తు" అని అతని మీద విరుచుకు పడ్డారు కొందరు.

"మీరళా గొంతులు చించుకుంటూ వుంటే నాకు రేడియోలో 'నీరాజనం' కార్యక్రమం గుర్తుకొస్తోంది. వాళ్ళకూడా మధుర, మనోహర, సువ్యర్...

నింబాలిక్ గా చెప్పించేరు" అన్నాడు చివరకు మిత్రుడు.

"నింబాలిజమా!... నీ పిండాకూడా... లేచిపోవడం అన్నది దొంగతనం... రంకుతనం... సాంఘికనేరం. అమ్మాయి... అబ్బాయి ప్రేమించుకుంటే ధైర్యంగా పెళ్ళిచేసుకోవాలి. అంతేగాని రీచివాదమేమిటి. లేచిపోయిన వాళ్ళూ రూసుఖంగా కాపురం చేస్తున్న డాఖాలను చరిత్రలో ఎక్కడలేవు. అయినా పాత్రాచిత్యం కూడా పోటించకుండా నాయక... నాయకులచేత ఆ మాట అనిపించడం... దానికి మీలాటి వాళ్ళు జైకోట్టండి... ఛి.ఛి.ఛి. నైతిక విలువలు దిగజారిపోయాయి. సాహితీ విలువలు భ్రష్టుపట్టిపోయాయి" అని గొంతు చించుకున్నాడు! మరో మిత్రుడు.

"ప్రతికలు కూడా ఆ నినిమానే ఆకాశాని... యి. ఆ చిత్రంలో డైలాగులకి అడిగింది.

దృశ్యకావ్యం... తిఖించికి అద్దం పట్టిన చిత్రం... అని గొంతు చించుకున్నారు... దీని మాటేమిటంటావు" అని మరొకడు రెట్టించాడు.

ఈలోగా "నీరాజనం" ఊపెత్తితే నాలుక కోసేస్తాను. వచ్చిమిర పకాయ కూడా తెయ్యగా వుంటుందని నమ్మించాలని వాళ్ళు చేస్తున్న ప్రయత్నాలు చూస్తే వట్టుకు తన్నాలని విస్తుంది. శబ్దాలు వ్యానికి ఆ కార్యక్రమం ఒక చక్కటి ఉదాహరణ" అని అవేశపడ్డారు మానవక్కనే కూచున్న ఓ పెద్దాయన. (అయిన రెగ్యులర్ గా 'నీరాజనం' కార్యక్రమాలు విని, విని, వచ్చిన నినిమా అల్లాచూసి... మోసపోయి... జీవితం మీద విరక్తి చెందవున్నాడని ఆ తరవాత తెలిసింది మాకు.)

ఇలా ప్రతికలు... రేడియోలు... ప్రజలూ... 'లేచిపోదామా' అన్న మాటని... ఆ చిత్రాన్ని...

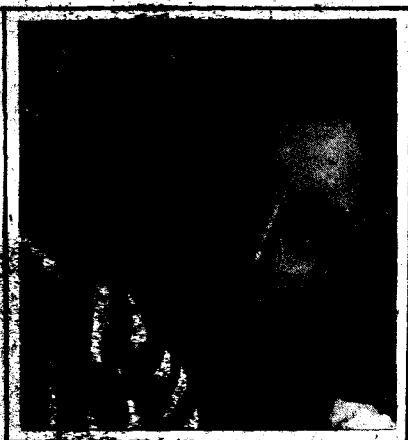
‘నభూతనభవిష్యతి’ అని పొగుడుతూ వుంటే... ఎవరెలా గొంతు చించుకుంటేనేం! జాబ్బు పీక్కుంటేనేం... వుయోడంట్ కేర్... ప్రస్తుతం మేము లేచిపోయే సంస్కృతిలో వున్నాం దట్టార్...

ఆ గడవ అక్కడితో అని మేమూ ‘లేచిపోదాం’ అనుకుంటున్న సమయంలో మరో సినీ రచయిత మొత్తుకొచ్చేడు. దాంతో మళ్ళీ టాపిక్ తెలుగు సినిమాల మీదకి మళ్ళింది.

“తెలుగులో మంచి సినిమాలు రావల్సింది అని ఎవరన్నా అంటే చెప్పుచుక్కొడతాను” అన్నాడు సీనియర్ అతను.

“మనం మాట్లాడుకుంటూ వుంటే సీనియర్ అయితేనేమిట గురూ!” అన్నారు కొందరు మిత్రులు.

“నరద మొదలయ్యే మంచి సినిమాలు

ఎందుకంటే టెలుగులో ఎవరికోసం తియ్యాలి. ‘సాక్షి’ లాంటి అసలు పత్రికలే తెలుగు కథని అద్భుతంగా తెరకెక్కినవి. ‘హాస్యానికి... జాతీయ అవార్డులు...’ ఇంతర్జాతీయ... అవార్డులు వచ్చాయి. ‘సాక్షి’ పేర్లకు మూతం ఆయన కేమి చూడండి... ఇంకా ఆయన బుర్రని కూడా పొదుకుకోవాలి! గా మార్చి కమర్షియల్ ఏడులో పరుగులు తీయాలి. ఆయన మధస్సుని ‘బుల్లెట్’ తో బాల్లెట్ పోరాటాన్నివక తోచలేదు. కళ్ళు

ఫినిన ‘రఘు’ కళ్ళకి కమర్షియల్ కళ్ళద్వారా తగిలిస్తే కాని మనకి నిద్దర వట్టలేదు...” అన్నాడతను మరింత ఆవేశంగా.

‘మొత్తం మీద ప్రేక్షకులదే తప్పంటావా’ అని మళ్ళీ అతన్ని రెచ్చగొట్టారు.

“ఇండస్ట్రీ కూడా అలాగే తగలడింది. అని రుచి వున్న వాళ్ళు అడుక్కుంటున్నారు. సాంఘికంగా ఎదిగిపోయాం... సాంస్కృతికంగా కుంగిపోయాం. కథలు అలాంటివే రోజులు పోయాయి. మన మెదళ్ళు కూడా ఫీడ్ చేస్తేగాని పుచ్చెయ్యడం మానేసాయి. విశీలర్... విశీలీవున... నాదల్లా కథ రచయిత అయిపోయేడు. నిర్మాతలు బామ్మర్లు, చెంచాగళ్ళు... మీండుకోడ్నూ... కేసెట్లు చూస్తూ... కథలల్లా వున్నారు... తిన్నవాడికి తేల్చలేదు... చూసే వాడికి ‘తేల్చలేదు’ అని ఫినిషి

తెలుగు చిత్రరాజమునకు కథ ఎలా వండబడునో తెలుసుకొనవలెనన్న గౌరవ గలదా? ఓ పిపీ ఆశా జీవీ!!

గేటచ్ ఇచ్చి కాఫీ ఫీనిష్ చేసాడతను.

“మేము డైలాగుల గురించి మాట్లాడుతుంటే నువ్వేదో మాట్లాడుతూ మాబురలు పాడ చేసావు... ఇంతకీ నువ్వు ఓ అతడజను సినీ మాలకి మాటలు కలికేవుగా... ఆ! అనుభవాలు చెప్పు” అన్నారు కొందరు.

“డెఫినిట్ గా చెప్తాను. చాలా ‘మాటభంగాలు’ జరిగేయినాకు... నేర్పాత దర్శకుడు... రచయితని పిలిచి... “చూడండి గురువుగారు... మన

సినీమాలో అసలు డైలాగులుండ కూడదు (మరెందుకు నన్ను పిలిచినట్టో) మనం ఎలా మాట్లాడుకుంటున్నామో అలాంటి సీనియర్స్ చాలు... కాని ఒక్క విషయం మూతం గుర్తుంచుకోండి... ప్రతి డైలాగులోనూ ‘పంచెనో వుండాలి’ అంటారు. ఈ పంచె అన్న వదం అంటున్నాధిలా తగులుకుంది ఇండస్ట్రీలో... (అయినా పంచెలూ... లాల్సీలు... కావల్సిన వాళ్ళు నన్ను పిలవడమైదుకు. ఏ ఆప్టికో... హెండ్ లూమ్ పోస్ట్ ప్రొడక్షన్ మేనేజర్ పంపిస్తే నరిపోతుందగా! అదజా వుంచండి ఈమధ్య కొందరు కుహనా మేధావులు తయారయ్యారు ఇండస్ట్రీలో... ఏళ్ళు చేస్తారో టేబుల్ కరికి తెలియకుండా మరోకరిని ఫదిమందిడా రచయితలని పిలిపించి (ఇంధులో వర్తమాన రచయిత లెక్కువ) వాళ్ళ మేధస్సుని దావేసి... కొన్ని

సీన్లు రాయించి... చివరకి ఏ ‘ముద్దులు’ రచయితకోడబ్బులు దొబ్బిట్టే. పాత సీన్స్ వాడుకుంటారు. అలాచే సేరేం అని ఎవరన్నా అడిగితే ఈకాలం రైటర్స్ స్పార్క్ లేదంటే అస నర్తకికేట్ ఇచ్చేస్తారు.

మరో విషయం చెప్తున్నాను. జాగ్రత్తగా వినండి. రచయిత టైమింగ్ దొరకకపోతే... మరో కర్నీ పిలిచేసో... లేకపోతే అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు చేత... ప్రొడక్షన్ బాయ్ చేత సీన్లు రాంబంచేస్తారు.

★ లక్ష్మీ ప్రకృతి

గాని మాటంగ్ మాత్రం అవరు. మరి అదే సీన్... నిర్మాతగారి బామ్మర్ని చేత్... ప్రాడక్షన్ బాయ్ చేత్ డైరెక్ట్ చేయించరేం... కేమరా తిప్పించరేం... సరి గమలు పలికించరేం, అదీ రచయితలకున్న విలువ ఆత్రేయగారి ఛాటి మహానుభావుడే 'మాకాఫీ మమ్మల్ని తాగనివ్వకు... మాతెండి మమ్మల్ని తిననివ్వరు... మాడైలాగులు మమ్మల్ని రాయనివ్వరు' అన్నాడంటే... ఇంక మామూలు రచయితల పరిస్థితేమిటి అని అరిచినంత పని చేసి అలిసిపోయి... ఈసారి బోర్నవిటాకి ఆర్డరిచ్చారు.

అతను బోర్నవిటా పూర్తిగా తాగేక "రైటర్ గా నువ్వు డైబ్జుతిన్న సంఘటనలేమన్నా ఉన్నాయా గురూ" అని మళ్ళీ కదిలించారు అతన్ని.

'అసలు ఉన్నవే అని ఒక్క ఉదాహరణ చెప్తాను వినండి... ఒక సినిమాలో హీరో పోలీసా ఫీసరు. ఇంటికొచ్చి డ్రెస్స్ ఇవ్వబోతుంటే "లారీ ఇలా ఇవ్వండి" అంటుంది భార్య (హీరోయిన్) "చట్టాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకోవాలను కుంటున్నావా" అనిరాసెను నేను.

సినిమా రిలీజయ్యాక చూస్తే ఆ సీన్ డైలాగులలావున్నాయి.

"లారీ ఈడా ఎందుకు చేతిలో... ఇలా ఇవ్వండి" హీరోయిన్

"లారీ పట్టుకోవాలనుండా... అయినా అల చాటైన లారీయేగా" హీరో

"అబ్బ! ఊరుకుందురూ!" హీరోయిన్

అదీ... మొదలు-

ముద్దాయితో కోపంగా అన్నాడు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్.

"ప్రతి విషయానికి అలా కుంట్రిసాకులు చెబుతున్నావ్. అవన్నీ నమ్మేందుకు నేను పూర్తిగా అనుకుంటున్నావా?"

"ఏమోనండి... ఆ సంగతి అప్పుడే ఎలా తెలుస్తుంది. కేసు ఇప్పుడేగా మొదలయింది"

కె.వి.మధుసూదనరావు

(ఇందులో బూతు వుందరో అన్నట్టు టైట్ కోజ్ లో హీరోయిన్ ఎక్స్ ప్రెషన్)

"అయినా ఇప్పుడు పట్టుకుంటే ఏం లాభం. డ్యూటీలో వుంటే తెలుస్తుంది. ఈ లారీలో బ్యాటీ" హీరో...

"పట్టుకుంటేనా! పెట్టుకుంటేనా..." హీరోయిన్...

కట్ చేస్తే... హాల్ చప్పట్లు ఊలు. కేసులు... ఇంతకన్నా చెప్పడం అనవసరం..." అని అతని మరో బోర్నవిటాకి ఆర్డరిచ్చాడు.

"అయితే సినిమాల్లోకి వెళ్ళడం వేస్తూ టావు" అన్నాడు మరో వర్తమాన రచయిత.

"ఫస్ట్ అసను. నువ్వెంత బాగా రాసావన్నీ

కాదు కొచ్చిన్... నువ్వెన్ని పాట్లు ఇచ్చావన్నది పొయింటు. అంచేత మెదడు పక్కన పెట్టి... చాతి చివరల నుంచి రాసుకుపోతేనే నీకు పూడ్డా... బెడ్డా గుర్తుంచుకో.

మరిన్ని కమర్షియల్ పొయింట్లు చెప్తాను కాసు 'హీరో అయితే పోరంబోకు లేకపోతే పోలిసాఫీసరు"... అయి తిరాలి.

"హీరోయిన్ గూండాల సమక్షంలో గర్భవిచ్చితి జరిగితిరాలి" (ఈ సీను ఎన్ని సినిమాల్లో వచ్చినా మళ్ళీ మళ్ళీ చూసే జనం మనకి వున్నారు. గొప్ప మహిళా చిత్రం అని పబ్లిసిటీ కూడా ఇచ్చుకోవచ్చు).

'కామెడీట్రాక్ కి కథతో సంబంధం వుందా' అని బుర్ర బద్దలు కొట్టుకోకుండా బూతుందో లేదో చూసుకో (అక్రమ సంబంధాలు... నవ్వాసక త్యాలు... హిట్ ట్రాక్స్)

మాటల్లో... పాటల్లో కుక్కనా... పెట్టనా... కచ్చా... లుచ్చా... గిచ్చా... సుద్దలో గుడి... ఇలాంటి పదాలు కంపల్సరీ

'సెంటిమెంటల్' సీన్లలో మెలోడ్రామా పెంచి "భర్త కోరిక భార్య... భార్య కోరిక భర్త... భర్త భార్య కోరిక భార్య భర్త... ఇలా మడత డైలాగులతో లాగించు.

అన్నింటికైనా మెయిన్ పైటిల్... పొయిట్ కోగా వుంటుందని పాట్లు పడ్డావే పురుండడు. పల్నాడు... బొబ్బిలి... యముడు... మగాడు... మమతలు... ప్రేమలు... ఫకీర్లు... పోరంబోకులు" హిట్ పైటిల్స్...

ఇవన్నీ పోలో అవు... సినిమా హిట్ అవకపోతే గుండు చేయించుకొని గాడిద మీద ఉరేగుతాను" అని 'ఇంకలేదామా' అని లేచాడు.

"తప్పు... తప్పు... లేచిపోదామా! అనాలి" అని సవరించాడే మిత్రుడు.

ఆ రోజుకా డిస్కంట్ ఆవి మేమూ 'లేచి పోయాం' అంతో చదివి మీరూ 'లేచిపోతున్నారు' కనక... మహాభారత్ టైమ్ కి మీ ఇంట్లో కరెంటు వుంటుంది. చిత్రలహరి టైమ్ కి చుట్టాలురారు... తెలుగు సినిమా... జిందాబాద్... తెలుగు ప్రేకకులూ జిందాబాద్... అని లేచిపోండి...

- అశుభం నభూయత్ -

నారా కడుపు నొప్పికి ఇప్పుడే (బైస్-కొంబెమానో) జీనరేషన్ చేయాలా? (అది తగ్గిపోతుందేమోనని!)

